

РЕШЕНИЕ

№114

гр. Перник, 02.юни 2011 година

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд - Перник, касационен състав, в открито съдебно заседание на осемнадесети май, две хиляди и единадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ИГНАТ ГЕОРГИЕВ

ЧЛЕНОВЕ: 1.СТЕФАН СТАНЧЕВ
2.ЕМИЛИЯ ИВАНОВА

при секретаря Е.В. и с участието представител на Окръжна прокуратура - Перник - прокурор Стефанова, като разгледа докладваното от председателя Г. КНАХД №98/2011 г., за да се произнесе, взе предвид следното: .

Производството е по реда на глава XII от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) .

Образувано е по касационна жалба на С.Г.С. *** против решение №132/01.03.2011 г. на Районен съд -Перник, постановено по н.а.х.д.№1214 по описа на съда за 2010 г.

С атакуваното решение е потвърдено наказателно постановление №607/07.06.2010 г. на Началник сектор „ПП" към ОД на МВР - Перник, като на жалбоподателя за нарушение по чл. 21, ал. 1 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП) {ред. към 28.05.2010 г.) е наложено административно наказание „глоба" в размер на 100 (сто) лв. на основание чл. 182, ал. 1, т. 3, предл. 1 от ЗДвП.

В жалбата се твърди, че решението на районния съд е постановено при нарушаване на процесуалните правила и неправилно приложение на материалния закон - касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и 2 от Наказателнопроцесуалния кодекс (НПК) във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН). На така посочените основания от касационния съд се иска да отмени атакувания съдебен акт и да се произнесе по същество, като отмени процесното наказателно постановление.

Касационният жалбоподател, редовно призован не се явява. Представлява се от адв. Г.. Заявява, че поддържа жалбата.

Ответникът по жалбата, ОД на МВР - Перник, сектор „Пътна полиция“ не се явява, не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Представителят на окръжна прокуратура - Перник, прокурор Стефанова, дава заключение, че жалбата е неоснователна, решението на Районен съд - Перник, е правилно и законосъобразно и като такова следва да бъде оставено в сила.

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в срок и от страна в административнонаказателното производство, поради което се дължи нейното разглеждане по същество. Пред настоящата инстанция страните не са представили нови писмени доказателства в подкрепа на твърденията си.

Административен съд - Перник, след като взе предвид становищата на страните и наведените касационни основания и извърши цялостен преглед за законосъобразност на обжалваното решение по реда на чл. 217 и следващите от АПК намира, че жалбата е неоснователна по следните съображения:

Районен съд - Перник на база на представените и събрани по делото доказателства, е приел, че последните, преценени поотделно и в съвкупност са непротиворечиви и изясняват всестранно и пълно всички релевантни по делото обстоятелства. Въз основа на тях и след техния анализ е намерил за безспорно установено, че на 28.05.2010 г. в 08:24 ч. в гр. Перник, жалбоподателят е управлявал автомобил със скорост от 78 км/ч при забрана за движение в населено място със скорост над 50 км/ч. Нарушението е установено с техническо средство Трафик радар ТН4 №034. На водача е съставен акт за установяване на административно нарушение (АУАН), въз основа на който е издадено процесното наказателно постановление (НП).

Вследствие на така установеното от фактическа страна пернишкият районен съд е приел от правна такава, че АУАН и издаденото въз основа на него наказателно постановление са издадени от компетентни органи, в необходимата форма и в съответствие с изискванията на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН, без допуснати съществени процесуални нарушения, накърняващи правото на защита на жалбоподателя или опорочаващи издадения правораздавателен акт, които да съставляват основания за неговата отмяна. Настоящият съд споделя правните изводи на първата инстанция.

Относно твърденията на жалбоподателя за незаконосъобразност на първоинстанционното решение поради неправилно приложение на закона от страна на районния съд, настоящия съдебен състав намира следното:

В преценката си дали да издаде наказателно постановление административнонаказващият орган се основава на фактическите констатации в акта за установяване на административно нарушение, които при условията на чл. 189, ал. 2 от ЗДВП и в рамките на производството по налагане на административни наказания се считат за верни до доказване на противното. Съдът обаче е длъжен, разглеждайки делото по същество, да установи чрез допустимите от закона доказателства дали е извършено административно нарушение и обстоятелствата, при които е

извършено. При разглеждането на делото и постановяването на съдебното решение Районен съд – Перник не е допуснал нарушения, които по смисъла на чл. 348, ал. 1 НПК във в.р. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН да съставляват основания за касиране първоинстанционния съдебен акт. В изпълнение на задължението си за дирене на обективната истина, съобразно разпоредбата на чл. 13, ал. 1 от НПК, съдът е изслушал в хода на съдебното следствие показанията на актосъставителя Митко Илиев Петров, събрал е и необходимите писмени доказателства и като ги е преценил съвкупно с останалите представени по делото данни ги е сметнал за достатъчни, за да се произнесе. Вследствие това, констатираното нарушение е прието за безспорно установено и доказано относно неговото авторство, вината и самоличността на нарушителя, а актовете в които това е обективизирано – за съставени, от компетентни органи, в кръга на правомощията им и при спазване на законовите разпоредби.

Неоснователни и бланкетно включени са оплакванията на жалбоподателя, свързани с разликите между вписаното ограничение на скоростта в АУАН и НП от 50 км/ч за населено място, съобразно разпоредбите на ЗДвП и въведено от контролните органи ограничение от 70 км/ч в радарния скоростомер, видно от приложената разпечатка. Както не веднъж е отбелязвано, задаването на по-високи стойности на ограничението на скоростта от органите на „ПП“ в радарните скоростомери е вид толеранс към водачите.. Стойностите при ръчната настройка на радара сочещи ограничението на скоростта и разликата им с действителното общо ограничение на скоростта за населено място по ЗДвП, не са параметри, от неточността на задаването на които да се следва основание за отмяна на правораздавателен акт. Още повече, че основната функция на скоростомера е да фиксира скорост на движение на МПС, което от своя страна да бъде сравнено с изискванията на закона, като при надвишаване, поведението на водачите да бъде съответно санкционирано. В случая мястото на нарушението е точно описано и това е населено място. Общото ограничение на скоростта е 50 км/ч при липса на специален знак, указващ друга стойност. Радарът е фиксирал движение със скорост от 78 км/ч. Разликата, и без да е необходимо да е изчислена от техническото средство (достатъчно е да е регистрирана действителната скорост на движение на автомобила) е 28 км/ч над разрешената от чл. 21, ал. 1 от ЗДвП. Въпреки това, с цел предотвратяване на произвол и еднакво отношение към всички нарушаващи нормативно закрепените правила за движение по пътищата, както и пресичане на порочни практики, е препоръчително служителите на сектор „ПП“ да бъдат инструктирани при въвеждане ограниченията на скоростта в техническите средства за измерване, да ги съобразяват със стойностите установени в ЗДвП. Законодателят е предвидил толеранса и той е нормативно закрепен.

Предвид всичко гореизложено, при разглеждането на делото пред настоящата инстанция и извършената служебна проверка на основание чл. 218, ал. 2 от АПК по отношение на валидност, допустимост и съответствие с материалния закон на решението на

Районен съд - Перник, не се установиха пороци, които да съставляват касационни основания за неговата отмяна или изменение.

Тъй като и настоящата инстанция не стигна до фактически и правни изводи различни от тези на районния съд, то обжалваното решение, като правилно и законосъобразно, следва да бъде оставено в сила.

По изложените съображения, съдът

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА решение №132/01.03.2011 г. на Районен съд - Перник, постановено по н.а.х.д.№1214 по описа на съда за 2010 г., с което е потвърдено наказателно постановление №607/07.06.2010 г. на Началник сектор „ПП“ към ОД на МВР - Перник, издадено срещу С.Г.С. ***.

Решението окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: /П/

ЧЛЕНОВЕ:1./П/

2./П/